

Ba Dòng Thác Cách Mạng

Cách mạng thác réo ba dòng (1)
Đến thời đổi mới chẳng dòng nào trôi
Thác gì khô khốc hết rồi
Chỉ còn một cái đồ hồi reo vui
Đô-la đế quốc gọi mời
Vui như Vegas các rơi máng đầy (2)
Cán bộ má đỏ hây hây
Tha hồ kéo máy. Thác đầy thác voi
Mặc mẹ Cộng Đảng chơi voi
Tay thời mãi kéo. Chao ơi thiên đàng
Tư bản sao quá rộn ràng!
Bác xưa dối trá: Bỏ Đảng, đầu... Tư
Ói giờ cuộc sống y như
Bác hằng mơ ước... lắc lư con tàu
Tiếc nhỉ! Bác ngòm đã lâu
Nếu không Bác “quắc cần câu”. Cụng mày!
Bác cháu ta thôi từ rày
Đẹp cha cộng sản, bỏ bầy Mác Lê
Búa liềm cứ mãi lê thê.

Tú Dza LV

(1) Trước đây báo chí CS chuyên môn ba hoa “ba dòng thác cách mạng”. Từ ngày “cởi mở, đổi mới” (1986), không nói nhiều đến nữa. Chục năm nay thì đã thấy tịt hần!
(2) Las Vegas: Thành phố cờ bạc nổi tiếng thế giới của Mỹ. Đã từng có những cán bộ CSVN tới chơi kéo máy ăn tiền. Khi thắng, tiền các rớt xuống máng đựng kêu leng keng, nghe rất vui tai!

Ba Khoan

Ngày xưa Bác dặn cháu ngoan
Đừng noi gương Bác gồi đơn, chẵn buồn (*)
Nếu các cháu lỡ... biết buồn
Yêu, khoan hãy hỏi, nỗi buồn tràn lan
Hỏi, khoan hãy cưới nhé con
Còn mà lỡ cưới, khoan con. Nhớ dùm
Phục vụ đất nước anh hùng
Bác khuyên “khoan” lại đi lòng... gái tở!
Ờ hơ. Vui quá. Ờ hơ.

Tú Dza LV

(*) “Bác Hồ” có khuyên các cháu đừng sống độc thân như bác, nhưng lại thông câu: Nếu yêu khoan hỏi, nếu hỏi khoan cưới, nếu cưới khoan con! Từ ngày cướp được chính quyền, đám đàn em chuyên môn đi kiếm gái cho “Bác” hưởng, bảo là vào phục vụ bác, xong bác... xơi tái luôn! Hồ còn đóng đô ở hang Pắc-Bó, thỉnh thoảng Hồ lại trốn bật khoảng tuần lễ. Té ra “Bác” lợi sang Tàu nhờ cán bộ Tàu tìm gái cho. Thế nên sau này khi quân Tàu kéo vào Bắc Việt hãm hiếp dân lành, Hồ đầu dấm bệnh vực, vì “há miệng mắc quai”. Thật tội.

Bàn Tay

Xưa nay đảng khoái chỉ tay
Mặt trận tay vỗ, giờ tay nghị “gà”
Họ gặt, bà con họ gà
Đại diện quần chúng, ô là là trắng tay.
“Đảng chỉ tay. (*)
Mặt trận vỗ tay.
Quốc hội giờ tay.
Nhân dân... trắng tay”.
Ô hô quần chúng trắng tay!

Tú Dza LV

(*) Về dân gian XHCN.

Bốn V. Năm C

Ngày xưa nghèo khó: Bốn vê
Ngày nay rùng rinh: Năm xê Đảng xài (*)
Muôn giàu có, phát dài dài
Cầm... “C” cho chắc. Đứng bài bản thôi!
Quần chúng thắc mắc, ỉ ôi
Con... “C” sẽ lãnh, rồi đời nhân dân
Sao mình cứ mãi lần chần
Để bọn nó được đảng chân, lân đầu
Không bảo tụi nó về châu
Cụ tổ Các Mác, đứng hầu hai bên
Khiêng luôn cái xác kên kên
Ba Đình thúí hoắc, nằm rên đó kia
Sáng đây lên, tối kéo dìa
Thụt lên, thụt xuống dễ gì... “đầu thai”
Đảng bảo: Chớ cất, ấy đại
Xác khô nằm đấy lai rai... kiếm tiền
Ai thăm, xìa vé bán liền.

Tú Dza LV

(*) Hồi mới chiếm miền Nam, Việt Cộng cho chở “chiến lợi phẩm” từ Nam ra Bắc. Đồng bào ngoài Bắc cũng vào Nam thăm thân nhân và xin đồ đem về. Nên dân chúng miền Nam gọi bọn CS là bọn 4 V: “Vào, Vơ, Vét, Về”. Thời đại “đổi mới cõi mờ”, cán bộ nào cũng là triệu phú (đô la) cả, tỷ phú cũng lắm. Nhưng muốn giàu có thì phải thuộc hàng ngũ 5 C: “Con Cháu Các Cụ Cả”. Dân VN quả là những nhà thơ có “máu” hài hước thiệt!

Chủ Nhân

Phóng viên hỏi Liên Xô nè
Xe cô đầy bãi, ai là chủ nhân?
Mọi người hớn hờ: Nhân dân
Nhà báo hỏi tiếp: Ai cầm “vô-lăng?”
Hết thấy mặt mũi nhó nhảnh
Bọn cán bộ chứ “cha căng” nào kia!
Chúng tôi thì có ra gì
Thằng hoặc hường xái châu rìa bưng xe!
Phóng viên hỏi USA
“Ga-ra” của bạn mấy xe trong nhà?
Tụi tui chỉ có hai à!
Vậy mỗi buổi sáng ông bà lái xe?
Dạ vâng. Xe chạy “phê re”
Phom phom tui lái chẳng “ke” “phú-lật” (1)
Nhà báo bỗng nói “tút-xuyt” (2)
Tư bản hay quá, “bù xịt” Liên Xô (3)
Ai tai rồi lại ô hô!

Tú Dza LV

- (1) Ke: Care (sợ). Phú-lật: Police (cảnh sát)
- (2) Tút-xuyt: (Tiếng Pháp) Tout de Suite (liền, ngay lập tức)
- (3) Bù xịt: Bull Shit (...út bò). Chữ này thường là để chửi.

Cơ Cấu

Cơ chế cơ cấu lạ đời (*)
Quốc hội lập pháp rạng ngời chính danh
Cơ cấu viên chức tài tình
Thủ tướng, bộ trưởng đến anh quan tòa
Viện-kiểm-sát, Tổng-thanh-tra
Ông bà Nghị tất. Ô là là vừa chơi
Đá bóng lại vừa thổi còi
Nhân dân thua đậm. Tuyệt vời Đảng ta.
Ấy! Đảng đúng là mẹ cha!

Tú Dza LV

(*) Cơ cấu: Danh từ nhưng CSVN dùng như động từ, theo nghĩa sắp xếp, xếp đặt (nhân viên, viên chức). Tất cả các chức vụ của nhà nước đều được quốc hội chia nhau “cơ cấu” những ông bà nghị điền vào chỗ trống (cũng đã được đảng chỉ đạo ai ngồi đâu) thay vì phải được nhân dân bầu lên tự do (thực ra chỉ có một số ít những chức vụ được chính phủ đề nghị và quốc hội duyệt xét thông qua). Có những ông bà chẳng biết vì sao tự nhiên “bị” hoặc “được” cơ cấu vào làm đại biểu quốc hội. Cả năm chẳng bao giờ gặp gỡ cử tri, họp hành cũng chẳng hề phát biểu ý kiến. Được có mỗi một việc: nói gì gặt nấy.

Cưới

Nàng ơi anh muốn cưới em
Gượng anh, tí đã. Chờ em trình Đoàn (*)
Xin Đảng, Tổ Chức đảng hoàng
Để coi anh có cùng “làng” bần nông
Phải đúng ba đời... lông bông
Không nghề chẳng ngỗng đẹp lòng Đảng ta
Xong anh trở tài... ba hoa
Đời em quản lý theo Cha Bác... Hồ
Nhưng đừng học thói hồ đồ!
Lọc lừa, gian dối, đào mồ mình lên
Chết rồi biết xuống hay lên?

Tú Dza LV

(*) Trước thời đổi mới, đảng viên muốn lấy ai phải được... Đảng/Đoàn hoặc Tổ Chức mình chấp thuận, xét xem “đối tượng” có cùng lập trường, giai cấp vô sản không mới cho “quan hệ”. Vậy là chúng cướp cả quyền cưới hỏi của cha mẹ và của chính đương sự!

Dân Chủ Triệu Lần

Chế độ dân chủ của ta
Triệu lần tư bản phải ca tụng mình (*)
Dân Chủ trong tay bọn mình
Tập trung một chỗ, chỉ mình... hưởng thôi
Như vậy mới sướng đã đời
Quần chúng ngu ngốc làm “bồi” cho ông
Ngày xưa “thằng”, giờ lên “ông”
Còn “ông” chủ thiệt lông không làm... “thằng”
Cộng sản chủ nghĩa làng nhàng!

Tú Dza LV

(*) “Đảng ta” ưa phét lác rằng dân chủ tập trung kiểu CS triệu lần dân chủ hơn bọn tư bản! Lý luận gàn, nói lầy được, kiểu cả vú lấp miệng em như thế.

Đảng Lãnh Đạo Nhà Nước Quản Lý Nhân Dân Làm Chủ

Đảng bảo dân là chủ nhân
Nhà nước quản lý làm công thôi mà
Ý cha! Nghe thật đã. Hê! (1)
Chủ nhân tưởng bờ, nãi nê chủ nhân
Còn Đảng ta cũng nhân danh
Lãnh đạo đất nước, nhọc thân con hầu
Quần chúng chỉ việc... nhai trầu
Cơm bung nước rót, muôn tâu thượng hoàng
Tâu luôn cả những bà hoàng
Cùng là công chúa, “tử-hoàng”. Sướng ghê!
Ngờ đâu “thượng đế” ê chề (2)
Hầu lại đây tở, chẳng hề hé môi
Hong trần lấm lúc... kỳ khôi
Xã hội cộng sản: Chủ “đòi” làm công
Hỏi rằng có chết người không?
Những thẳng-chó-má lên ông mới phiền
Còn “ông” lại cứ mãi hiền
Cuộc đời lộn ngược. Gớm. Phiền hà ghê!

Tú Dza LV

(1) Cười hê hê! Nhân dân đòi nào mà được làm chủ. Có mà ăn bánh vẽ!
(2) Trong thời đại tư bản rú rừng, những cửa hàng tại VN cũng học đòi quảng cáo theo lối tư bản. Họ đã chăng những khẩu hiệu như “Khách Hàng Là Thượng Đế” trước cửa tiệm (theo kiểu: Customers Are King). Dân VN cũng là khách hàng nên tất cả đều trở thành “thượng đế” hết.

Dép Râu, Mũ Bèo

“Đôi dép râu dẫm nát đời son trẻ
Mũ tai bèo che khuất nẻo tương lai” (1)
Đời khốn nạn bởi vì ai?
Anh nào không biết “bạt tai” tức thì
Cộng Đảng khốn kiếp chứ gì
Nhắc tới bọn ấy, chửi thề liền đây!
Cộng sản lờng gạt một cây (2)
Đẩy người dân Việt chết thay lãnh tụ
Đồng bào yêu nước ngồi tù
Chiến tranh thần thánh, “mẹ đù” tụi bây
Thanh niên ưu tú vùi thây

Lý tưởng quốc tế. Sao ngậy thơ hề?
Ăn phải bả “bùa” nào kia
Mà ngu đàn độn, đánh lừa thường dân
Cả triệu người chết. Khổ thân!
Để chúng ngồi đầy căng căng mặt ngợm
Chớ bảo người, chúng là ngợm.

Tú Dza LV

- (1) Ca dao hiện đại XHCN. Mũ tai bèo được bộ đội của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam xài. Đây là một tổ chức bù nhìn được Bắc Việt lập ra để có tính “chính danh” với quốc tế hòng xâm lăng miền Nam VN. Chúng phong Luật Sư Nguyễn Hữu Thọ làm chủ tịch.
- (2) Một cây: Cách nói của người dân miền Nam trước 75 để nhấn mạnh một việc/điều gì đó. Ví dụ: Thay vì nói anh đó rất mê thể thao, hay là dân thể thao, thì nói: Anh ấy thể thao một cây (hay một cây thể thao).

Đổi Lập Thống Nhất

Xã hội đương nhiên đổi lập (1)
Nhưng mà thống nhất, chẳng đập lẫn nhau
Để đất nước tiến thật mau
Chứ không mâu thuẫn triệt nhau “rót dài”
Ai như chủ thuyết đông dài
Giết người giết mãi, bàn tay mỗi gì? (2)
Cuộc đời nêu cứ mãi mê
Tìm kẻ thù đánh, sống chi hỡi hùng?
Cộng Đảng một lũ điên khùng.

Tú Dza LV

- (1) Trong xã hội đương nhiên có sự khác biệt, đa nguyên, đổi lập, nhưng thống nhất với nhau như hai mặt của một đồng tiền để tiến bộ, chứ không như lý thuyết CS là mâu thuẫn triệt tiêu. Nếu cứ mâu thuẫn rồi triệt tiêu nhau như CS chủ trương, thì làm sao xã hội sinh hoạt bình thường?
- (2) “Giết, giết nữa, bàn tay không phút nghỉ” (Thơ Tố Hữu? một văn nô của chế độ CS).

Đổi Đời

“Nam Kỳ Khởi Nghĩa tiêu Công Lý (1)
Đông Khởi vùng lên mất Tự Do”
Cả nước phải ngổn bo bo (2)
Hợp-tác-xã tuốt, lúa ngô hết rồi
Thành phố, đường sá đổi đời
Sài-Gòn yêu dấu thành bồi... Chí Minh
Đứng đầu đảng cướp: Chính mi
Xã hội thối nát, bọn mi đó mà

Cộng Đảng gọi hần là Cha
Cha căng, chú kiết chú ma nào cần
Lão ấy đem sự cùng bàn
Đầy đất nước kém Bác Bần hết tron
Trong nhà bán tất: Trống tron
Như vậy Đảng mới mừng rơn trong lòng
Vô sản, vô siếc đã xong
Nghĩa vụ quốc tế: Xâm lăng Cam-Bù
Chia nhau cái lũ bú dù.

Tú Dza LV

- (1) Đồng dao hiện đại XHCN. Sau 75, Sài-Gòn bị mất tên, biến ra thành phố Hồ-chí-Minh. Đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa thay Công Lý; nhà nước lấy Đông Khởi, bỏ Tự Do. Nhưng Sài-Gòn không bao giờ mất trong lòng người dân. Ai ai cũng gọi thành phố “Hồ chí Méng” là Sài-Gòn dẫu yêu.
- (2) Vì chính sách Hợp-Tác-Xã, nông dân mất ruộng đất, chẳng ai chịu làm nên cả nước đói, phải ăn bo bo, hay cơm độn mì hoặc bo bo. May quá, đến năm 1986, Gorbachev đưa ra chính sách Glasnost và Perestroika. CSVN cũng phải đổi mới để tồn tại. Vừa “cởi mở” và “đổi mới” được vài năm, VN đã đủ ăn và còn xuất cảng gạo nữa.

Đổi Màu Cờ

“Việt Minh, Việt Cộng, Việt Kiêu
Trong ba Việt ấy Đảng yêu Việt nào?
Việt minh chỉ thờ phỉ phào
Việt cộng khổ rách, Việt kiêu Đảng ôm” (*)
Rằng khúc ruột già còn... thom
Y như múi mít dù cơm ít xì
Đảng ta trợ trên mặt lì
Đô-la nó lăm dại gì chẳng ôm!
Dù ôm mà vẫn... gờm gờm
“Hòa Bình Diễn Biến” nó gằm bỏ bu
Không chừng mình lại chống khu
Cho chúng đá đít. Hu hu Bác Hồ
Bác ơi cháu đổi màu cờ!

Tú Dza LV

(*) Ca dao hiện đại XHCN

Giai Tầng

Xã hội có nhiều giai tầng
Không phải giai cấp tung bùng uýnh nhau
Tại sao tiêu diệt lẫn nhau?

Đôi lập thống nhất, giúp nhau mới là
Đâu cứ chủ - tớ triệt hạ
Bàn tay vậy máu. Quân ta thắng rồi
Chủ nghĩa gì đánh toi bời
Nhân dân chết hết. Hỏi đời có vui?
Học chi chủ thuyết tối thui
Của ai đó chứ, lui cui rước về
Dân ta nào có quyết thề
Giết nhau bằng thích. Bọn hề không tim.

Tú Dza LV

Hoan Hô. Đả Đảo Đả Đảo. Hoan Hô

“Hoan hô Hồ Chí Minh. Mua cây đình không có
Đả đảo Thiệu Kỳ. Mua cái gì cũng có” (*)
Cuộc đời như cái... nhà kho
Nhân quan cộng sản chỉ lo... kiếm tiền
Miền Bắc chết đói triền miên
Lại đòi “phỏng giải” mới phiên hà dân
Miền Nam thóc lúa đầy sân
Cần chi giải phóng, lão bản (lại thuởng tên) Chí Minh?
Làm gì để quân chúng khinh?
Bây giờ chết ngắc thú ỉnh Trời Đông!
“Đi” mà hồn cứ lỏng bông
Không “siêu”, chẳng “thoát” cực lòng bác ta
Ngày xưa trên cõi ta bà
Đếch chịu tu tỉnh để mà chết yên
Dân tình nhiều nỗi oan khiên
Cả đám thuộc hạ thân nhiên giết người
Ôi Trời! Tội oán nhiều đời
Dù đao buông xuống cũng... đười ươi thôi!

Tú Dza LV

(*) Đồng dao hiện đại XHCN.

Hội Nhà Văn

Hội nhà văn được trả tiền (*)
Nghe như câu chuyện hão huyền đời xưa
Ấy thế mà thật đầy cơ
Bỏ các vào máy, văn thơ... ra đời

Tụng ca chủ nghĩa tuyệt vời
Đảng ta thống soái mãi đời nhân dân
Nhà văn “ngoan”, phải biết câm
Ngậm miệng ăn tiền mới khôn, nghe mà
Còn mồm miệng cứ “chày quày”
Càng nói càng đại. Ô này thằng ngu!
Sao lại không chịu chổng... khu
Quay mặt vào tường, xuân thu nhị kỳ
Trình làng tác phẩm nhất nhì
Thành nhà văn... “nhớn” tức thì. Đảng yêu
Là yêu. Ưu ái. Dấu yêu
Xã hội trôn bặt, chỉ yêu tiền Hồ
Ai tai. Lạ đời. Ô hô.

Tú Dza LV

(*) Đây là hội độc quyền về văn học của Đảng và nhà nước, kinh phí cả vài ba tỷ một năm. Nên đây cũng là nơi các nhà văn “nhớn” hiện thực XHCN tranh giành, đấu đá nhau để nắm quyền lãnh đạo. Các nhà văn trong hội được trả lương để viết văn! (đương nhiên phải viết theo ý đảng). Họ có nhà in, nhà xuất bản, phát hành riêng. Cả hội hoạt động y như một xí nghiệp quốc doanh của nhà nước!

Hỗn!

Gia Hồ một gã hỗn hào
Tôi tôi, bác bác lật nhào Ông Cha (*)
Đức Thánh Trần, hấn ba hoa
“Bác” ngày xưa đánh bò la chạy dài
Bọn Nguyên Mông, giặc thù ngoài
“Tôi” đây đâu kém: Vác vai cờ hồng
Đưa cả thế giới đại đồng!
Vô sản chuyên chính đỏ lôm thế gian
Cứ tưởng vậy là mình ngon
Sánh vai với “Bác” thua con... cây à?
Đúng là “cái” lão gian tà
Công ơn tiên tổ... Nó là Việt gian
Văn hóa, văn hiến cả gan
Một tay phá bỏ. Trời than, Đất rầu
Nhân dân, quần chúng eo sèo
Làm người chẳng muốn lộn lèo đười ươi
Ơi Giời! Ơi Đất! Than ôi.

Tú Dza LV

(*) Hồ Chí Minh đã làm một bài thơ (hay đám đàn em làm cho) dăm “tôi tôi bác bác” với Đức Trần Hưng Đạo. Tại sao hấn dăm hỗn láo với Ông Cha như thế?

Kiêu Ngạo. Giáo Điều

Giáo điều là bệnh chết người
Đầu óc mù mẫm, xa rời nhân dân
Làm đầy tớ, chớ kiêu căng
Khiêm tốn, cởi mở mới mong giúp đời
Tai nghe, mắt thấy học hoài
Đừng như đà điều đầu vùi. Thấy chi?
Cai trị quân chúng lạ kỳ
Ta là thượng đế cần... đi thần dân
Chẳng thà như cái đầu lân
Mọi người biết giả, chẳng ân oán gì
Bọn vênh váo, chết mấy khi?

Tú Dza LV

Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam

Mặt Trận “Phòng Giải” Miền Nam (*)
Âm binh phù phép Đảng đem ra xài
Bảo rằng miền Bắc chẳng gài
Nhân dân Nam Bộ đói dài, đứng lên
Đánh đuổi đế quốc Mỹ điên
Xâm lăng Nam Việt. Thế nên dân... buồn
Phải kéo nhau mà họp quần
Đánh cho Mỹ cút lần lần mới thôi
Đến khi Mỹ xéo, hỡi ơi
Mặt Trận bóp chết tả tôi... rớt đài
Cộng sản chủ nghĩa sống hoài
Vắt chanh bỏ vỏ: Đùng loài cộng nô
Mọi người hỡi, chớ dại khờ
Chơi với chúng nó, thật thà nó... đình!
Việt Cộng! Nghe nói... thất kinh.

Tú Dza LV

(*) Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam do Bắc Việt lập ra để “danh chính ngôn thuận” hòng chiếm miền Nam. Chúng đưa Luật Sư Nguyễn Hữu Thọ làm chủ tịch. Sau 75, đạt mục tiêu rồi, chúng dẹp Mặt Trận này mà trước đó đã hứa cho Mặt Trận cai trị miền Nam!. Những nhân sự cũ của Mặt Trận hận quá mà không làm gì được, đành lập ra “Câu Lạc Bộ Cựu Chiến Binh” để giải sầu!

**Mình Vì Mọi Người
Mọi Người Vì Mình**

Ngày xưa Bác đã dặn rằng
“Mình vì mọi người”. Hỏi anh có làm?
“Mọi người vì mình”. Quá nhàm!
Ngồi chơi hưởng mát, bát vàng anh ăn
Sao mà không thấy lương tâm
Cấn anh nhức nhối như năm Bác còn
Bây giờ Bác đã trong hòm
Đảng ta thoải mái đập dồn “những-tham”?
Mình vì mọi người? Chẳng kham
Mọi người vì mình mới ham chức quyền
Giá bao nhiêu cũng vung tiền (*)
Mua quan bán tước, hốt tiền từ đây
Cày tơ! Ôi hỡi, cờ tây.

Tú Dza LV

(*) Theo tin đồn chưa kiểm chứng (mà CS làm sao kiểm chứng?) thì những chức vụ lớn nhỏ của đảng và nhà nước đa số đều phải chi “địa” mới được nắm quyền. Những chức vụ cỡ bộ trưởng trở lên phải “trả” khoảng 50 (năm chục) ngàn đô Mỹ để mua. Cũng có tin trước đây, công ty ngoại quốc nào muốn làm ăn ở VN, cần gặp TT Phan Văn Khải (chỉ mới gặp thôi nhé) phải xìa ra 50 ngàn USD. (Lương công nhân 50 – 80 đô/tháng)

Sai Văn Hóa, Giết Dân Tộc

Có vị đã nói thật hay
Làm thầy thuốc dở, chết bay một người
Làm chính trị thuộc loại tồi
Hết một thế hệ toi bời đi đoong
Làm nhà văn hóa ngược ngang
Cả một dân tộc còn mong góc đầu?
Cộng Đảng lộn ... út lên đầu
Chính trị, văn hóa đang đầu xuống chân
Từ vua quan đến thứ dân
Đạo đức hỗn loạn, “hóa-văn” rôi mù
Muốn gỡ được thế tù mù
Bao nhiêu thế hệ mới bù nổi đây?
Đất Trời. Kim Cổ. Đông Tây
Chưa từng ai giống chúng bây đến giờ
Cứ ngồi đấy mà ồm ờ
Giác thiêng đã điếm, tử giờ đến nơi
Mau mà sám hối đi thôi!

Tú Dza LV

Tài

Nuôi tâm sản sinh thiên tài
Nhân tài nuôi óc, nô tài nuôi thân
Danh. Lợi. Quyền. Thế... phù vân
Kìa gương Thánh Gióng: Giúp Dân, về Trời
Ai như Cộng Đảng hiệp người
Chỉ lo thu vén. Đòi ôi nghĩa gì?
Chúng nó cả lũ: Nô tì
Nuôi thân béo mập chắc vì nhân dân?
Sống chi hổ nhục thanh danh
Hồn Dân-Tộc-Tính bấy đành chôn sâu
Mác Lê lại đáng thờ sao?

Tú Dza LV

Tình Nghĩa Cộng Sản

Nghĩa tình cộng sản anh em
Môi hở, răng lạnh nhá nhem, nhập nhằng (*)
Ban đầu cấm gọi nhau “thằng”
Anh em đẩy nhé, lằng nhằng chết ngay
Đến khi quyền lợi lung lay
Trung Quốc nước lớn: Bọn bầy bá quyền
Tứ Thư, Ngũ Kinh, người hiền
Quẳng đi đâu mất. Hiện hình quỷ ma!
Bỏ hết tình nghĩa anh cha
Cộng sản quốc tế! Ái da rồi mù
Thôi thì đèn sáng, đèn mờ
Nhà nào, nấy biết. Ai khờ thua đau
Cộng sản chủ nghĩa: Thương nhau!

Tú Dza LV

(*) CSVN ví tình nghĩa giữa hai nước CS Trung Quốc và Việt Nam như môi với răng: Môi hở thì răng lạnh! Đến năm 79, Đặng Tiểu Bình đem quân sang dạy cho VN một bài học vì VN phản bội Trung Cộng để đi với Liên Xô. Bây giờ thì răng đã cắn môi chảy máu! Còn đâu tình nghĩa quốc tế CS anh em.

Thủ Tục Hành Chính

Thủ tục hành chính nước ta
Hành dân là chính. Ái da thật kỳ
Hành người sống chưa đã, thì

Hành luôn người chết. Đàng gì lạ ghê
Cụ ông nhà nợ xin về (*)
Sống trong nước để vui thầy quê nhà
Khi chết, con cháu chay ma
Ủy Ban Nhân Dân bảo là... ngoại nhân
Lên Sở Tư Pháp ni năn
Muốn Sở Tư tiếp phải cần Ủy Ban
Nhân Dân Xã chứng tử. Than
Ôi ông lúc mất không “căn” tốt giờ
Đề cháu con còn phải chờ
Không giấy báo tử, ai cho chôn nào?
Đồng bào! Oi hỡi, đồng bào
Chết chưa xong đây. Đồng bào sống thêm
Bất đảng cướp chết chẳng êm
Hành cả người chết mà yên được à?
Nghĩa tử, nghĩa tận đó mà.

Tú Dza LV

(*) Cụ Nguyễn Như Bá, thân phụ của Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Giang, một nhà Dân Chủ trong nước, trước “cách mạng tháng 8”, cụ là quan phán Tòa Sứ Thanh Hóa (trương đương chánh văn phòng Ủy Ban Nhân Dân Tỉnh Thanh Hóa dưới chế độ CSVN). Năm 75 đã di tản sang Hoa Kỳ trên chuyến trực thăng cuối cùng cất cánh từ nóc Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ tại Sài Gòn (Cụ làm cho Cơ Quan Phát Triển của Hoa Kỳ, USAID). Năm 97, cụ hồi hương về ở cùng con trai trưởng là TS Giang. Cụ mất ngày 3 tháng Giêng năm 2007, thọ 93 tuổi.

Tiến Sĩ Nguyễn Xuân Sơn (vừa là bạn TS Giang vừa là tổ trưởng dân phố) đã giúp xin giấy chứng tử của Ủy Ban Nhân Dân (UBND) Xã Trung Văn, nhưng không được cấp vì báo cụ là người nước ngoài và yêu cầu lên xin ở Sở Tư Pháp Thành Phố. Sở Tư Pháp lại bảo phải có giấy chứng tử từ UBND mới tiếp. Năm lần bảy lượt mà vẫn chưa xin được giấy báo tử cho bố bạn mình. Mà không có giấy báo tử thì nghĩa trang Văn Điển không nhận cho chôn!

Thượng Bất Chính, Hạ Tắc Loạn

Trên bảo dưới chẳng thềm nghe
Vì thượng bất chính, hạ ta... loạn liền
Nghe đề rồi chết chìm à?
Cho “trên” hưởng hết. Ngu gì mà nghe!
Dưới biết... bất chệt à ghen
Nếu mà ăn quá, đuổi về... trung ương!
“Cán” càng rộng rãi kiếm đường
Tham nhũng, gái gú, đủ phường ăn chơi
Ừ thì cố bám đi thôi
Bỏ đảng chừng sẽ cơ ngơi tan tành
Đảng ta sắp bẻ tanh bành
Ngày nào ăn được thời “đành”... cố ăn
Ăn lẹ còn chạy cho nhanh!

Tú Dza LV

Tố

Người khôn thêm bạn, bớt thù
Người ngu chỉ thấy kẻ thù quanh ta
Cộng Đảng một lũ tà ma
Nhân dân cũng bị coi là gian manh
Suốt đời cứ phải đấu tranh
Lập trường, giai cấp... Quân ranh! Nhức đầu
Hợp hành thành khẩn... tố nhau
Ruột thịt cũng tố. Thương đau chất chồng
Con tố bố, vợ tố chồng
Ngàn năm văn hiến đồ rằm một đêm
Phải chúng một bọn khùng điên?
Quý ma đội lột ngòm-người không tim?
Nghĩ mà cũng muốn phát điên!

Tú Dza LV

Tổng Bí Thư Tài Nông, Đức Cạn

Người khen Tổng Bí Thư hiền
Bởi chàng sở hữu tí quyền nào đâu!
Ba phe, bốn phái đánh nhau
Đéch anh mô chịu nhường tao đứng đầu
Thôi đành ráng kiếm thắng nào
Lập trường ba phải. Cũng liều đưa chân
Đảng ta chắc sắp đứt gân
Hết người cầm chịch, tổng đàn cũng cam!
Quần chúng dù có hờn căm
Đồ đầu chàng hết, ngậm tằm ngó rùng
Kiệt bảo: Mày thắng lừng khùng (1)
Người ta dọn cỗ, rở khùng mới ham!
“Bố làm, con phá tan hoang!” (2)
Tài “nông, đứt mạch”... khùng long kéo về (3)
Cộng Đảng sẽ chạy có cờ!

Tú Dza LV

- (1) Đại hội IX, Võ Văn Kiệt (cựu thủ tướng) trong bài viết dài 25 trang có nói rằng: “Quyền uy còn mạnh hơn quyền lực” và “Mâm cỗ họ đã xếp sẵn các vị trí, chỉ còn một chỗ đồng chí ngồi vào là cầm đũa mà thôi, do đó đồng chí có muốn cựa quậy gì cũng không được nữa”. Tức là ngài “Tổng ta” đã bị điều khiển!

- (2) Có nguồn tin cho rằng Nông Đức Mạnh là... con rơi của Hồ Chí Minh. Hồi mới được phong làm TBT, vì dư luận ồn ào quá nên phóng viên đã hỏi họ Nông rằng: “Đồng chí Tổng Bí Thư” có phải là... con của “Chủ tịch Hồ Chí Minh?” Mạnh ồm ồm: Ai chẳng là con cháu của Bác (câu này chắc do đảng mớm cho). Sau buổi phỏng vấn, đám bộ hạ đã đưa họ Nông đi thăm “lăng Bác” (ngụ ý gì đây?). Sau vài năm nắm quyền Tổng Bí Thư mà chẳng nên cơm cháo gì, xã hội ngày càng tệ hơn, bần dân thiên hạ (nhất là các đảng viên) kháo nhau rằng: Cái thằng ba phải! Bô làm, con phá!
- (3) Dân gian tin tưởng rằng giòng họ nào đang làm vua mà bị hạ bệ, họ nói là bị đứt “long mạch”. Cộng sản vô thần đâu có tin “nhảm nhí” như vậy, nên họ Hồ hay họ Nông thay vì đứt long mạch thì bị đứt mạch... khủng long!

Tướng Trần Độ

Tướng Trần Độ: Một công thần
 Đảng và nhà nước bao lần tử sinh
 Thế mà đến lúc mệnh chung
 Vòng hoa phúng điệu Đảng bung, xóa nhòa (*)
 Xóa Trung Tướng, Đảng làu bàu
 Chỉ “ông” thôi chứ. Còn đâu tướng tài!
 “Tướng” Võ Nguyên Giáp cũng bầy
 Vòng hoa thương tiếc, Đảng dày vò đi
 Chẳng tướng nọ tiếc tướng kia
 “Ông” này thương tiếc “ông” kia đủ rồi
 Cộng Đảng một lũ hết thời
 Chết chưa yên phận. Tội bời ruột gan
 Diễn từ nhà nước: Tướng gàn!
 Nhà tang đáp lễ: Chẳng cần đảng ma
 Phải khua mép, nói ba hoa
 Mọi người quanh đây vỗ tay quá trời
 Mua vui một tấn tuồng hời!

Tú Dza LV

(*) Tướng Trần Độ, một “khai quốc công thần” của chế độ CS. Vậy mà đến lúc chết, những vòng hoa phúng điệu ông bị nhà nước cho người xóa hết những chữ “Tướng” (Trần Độ) và thay bằng chữ “ông”; ngay cả vòng hoa của Tướng Võ Nguyên Giáp cũng bị bôi xóa tại chỗ. Những năm còn nắm quyền, ông đã không đồng ý với lối cai trị độc quyền, thiếu dân chủ của Đảng CSVN. Vào những ngày cuối đời, Tướng Trần Độ đã tranh đấu không mệt mỏi, viết những bài đả kích CS thậm tệ hầu đem lại Tự Do, Dân Chủ và Nhân Quyền đích thực cho dân tộc. Ông mất đi để lại niềm thương tiếc vô vàn của nhân dân và những nhà đấu tranh Dân Chủ. Trong bài diễn từ đọc tại đám tang, đại diện CSVN đả kích Tướng Trần Độ, bị người con trưởng đáp từ không nhận bài điệu văn đó. Mọi người tham dự đã vỗ tay tán thưởng nhiệt liệt. Có lẽ chưa có đám tang nào lại được nghe những tiếng vỗ tay lạ lùng như thế!

Trai Đàn Giải Oan

Trai đàn là để giải oan

Cớ chi Đảng chạy lon ton vòng ngoài?
Sao không chịu đứng ra mời
Hết mọi tôn giáo, người người giải oan
Mình có lỗi, cần phải nên
Chân tình sám hối từ tên đứng đầu
Chỉ đến phường phố lau nhau
Khẩu đầu thành kính cho mau mới là
Oán cừu nhiều kiếp xin tha
Quốc dân chẳng nở chửi cha chúng mày
Quyết tâm trên dưới từ rày
Làm lành lánh dữ may tày tội xưa
Láo lếu, lẩn tránh, lọc lừa
Đừng mong lượng thứ. Sẽ như nát thây
Thương gì đảng cướp tụi bây.

Tú Dza LV

Truyền Kiếp

Cộng sản “thời dịch” mà thôi
Kẻ thù “truyền kiếp” ở nơi Bắc triều
Cộng Đảng phải hiểu một điều
Một mình một chiếc. Không liêu được đâu
Hãy mau mà bắc nhịp cầu
Ngoài trong góp sức, đẩy mau quê nhà
Dân giàu, nước mạnh để mà
Phá thế tụt hậu, sẵn đà kỷ nguyên
Cùng Sống, Giúp Tiến trong miền
Giải nguy thế bí bá quyền biển Đông
Mau mau kéo gập hiểm hung.

Tú Dza LV

Vi Vu Hồn Nước

Vi vu tiếng sáo vi vu
Vi vu Hồn Nước vi vu đang về
Cộng Đảng đã lỗi lời thề
Vớ Dân, vớ Nước. Liệu bề không xong
Quốc Dân cả nước một lòng
Đứng lên quát lớn: Phải còng Đảng thôi
Không lo sám hối lỗi tội
Đền bao oan khuất tới Trời xanh kia
May ra thì được hưởng thừa
Chút ơn tha thứ nếu vừa lòng Dân

Còn lần nữa, còn lần chần
Tám thân như nhuộm bảo toàn nổi sao?
Nhân Dân đầu lác ngán ngao!

Tú Dza LV

Xã Hội Chủ Nghĩa: Xếp Hàng Cả Ngày

Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam
Xếp Hàng Cả Ngày. Chớ than rằng buồn
Nhà nước có gì bán buôn?
Hợp-tác-xã tuốt. Không quen? Đùng hòng! (*)
Xếp hàng cả nước dài ngoằng
Đợi thì cứ đợi, chẳng thẳng nào thương
Đảng và nhà nước đảm đương
Lãnh đạo tổ quốc... nhiều nhưng, phiền hà
Chết đi bọn cướp gian tà
Cho dân đỡ phải... phiền hà, nhiều nhưng
Tùng cheng. Đưa đám. Tùng cheng
Leng keng con nít leng keng rước đèn
Tùng cheng rồi lại tùng cheng.

Tú Dza LV

(*) XHCN mà không quen biết, không gốc gác ăn chia thì đùng hòng.

Xã Hội Chủ Nghĩa: Xuống Hồ Cả Nước

Xã Hội Chủ Nghĩa chúng ta
Xuống Hồ Cả Nước. Ý da thiệt kỳ
Đảng và nhà nước mẹ gì
Dắt dân mà cứ lết đi lù khù
Mặt mũi nhếch nhác, lù đù
Mắt lại nhắm tít: Lăn ù... hố bom
Mẹ vui, hỏi: “Đảng đâu coong?”
Con cười khoái trá: “Đảng lom khom bò”
“Ồ dưới hố đó, mẹ kia!”
“Quốc xêng mao lấp. Lê địa coong ơi!”

Tú Dza LV

XỬ

“Tòa án Cộng Sản Việt Nam
Trò hề bi ối ngàn năm chê cười

Quan tòa một lũ đười ươi
Tay sai nô bộc xử người nào đây” (*)
Rằng thì Đảng xử người ngay
Cũng thành gian dối, tội bậy vô tù
Đồng bọn bịt miệng thầy tu
Không cho phản pháo, luật sư cóc vào
Xử dấm dúi, xử ào ào
Đề lâu kẹt lăm. Cấm bào chữa chi
Khép tội le le. Còng đi...
Tám năm tù ở có gì mà lo
Đảng luật rừng, dân thua to!

Tú Dza LV

(*) Ngày 30 tháng 3 năm 2007, CSVN đem linh mục Nguyễn Văn Lý và bốn người thuộc Đảng Thăng Tiến VN (Nguyễn Phong, Nguyễn Bình Thành, Hoàng Thị Anh Đào và Lê Thị Lệ Hằng) ra tòa, không có luật sư biện hộ, không được tự biện hộ mà chỉ được phép trả lời “có” hay “không”. Khi quan tòa đọc lời khai mạc, lm Lý phản đối bằng cách đọc bài thơ *Tòa Án CSVN*. Ngài mới đọc bốn câu thơ trên đã bị bịt miệng kéo sang phòng cách ly. Sau đó bị xóc nách lôi ra lại. Một lần ngài tố cáo tội ác CS, lần khác ngài hô “*đả đảo đảng CS*” thì đều bị bịt miệng và đưa sang phòng cách ly. CS xử dấm dúi tội vãi rồi kết tội ngài 8 năm tù ở, thêm 5 năm quản chế!

*****

Bài Ca Tâm Thức

Từ thuở hoang sơ, anh đã có em
Từ thời xa xưa, anh gọi tên em
Bước chân em, theo ta khắp nẻo cuộc đời
Đôi tay em, dắt ta trong mọi cuộc chơi
Nhìn áng mây trời, anh cũng thoáng buồn
Nhìn con nắng sớm, anh cũng nhớ em.

Nhưng rồi một ngày, anh đánh mất em
Ta lạc đường về, anh mất chính anh
Tình yêu đâu? Vỡ cánh bay xa!
Người yêu đâu? Khóc ngất bên ta!
Cuộc đời nào? Đưa ta vào hấp hối
Loài người nào? Dương gian đầy bóng tối.

Người theo Đất, kẻ thờ Trời
Nhân gian lạc lối, rồi bởi tâm can.

Hồn ơi! Về với quê hương
Người ơi! Tìm lại yêu thương

Nhân gian ơi! Xin đừng tiếc nuôi
Nhân gian ơi! Mau xa rời bóng tối

Người ơi người, sao không tìm lại ta?
Đừng xa vời, cho con người lia nhau!
Đất Trời trong ta, sao tìm không ra?
Đất Trời quanh ta, đi tìm đâu xa?

Tiếng nàng, đong đầy tương lai
Tiếng nàng, vang vọng bên tai
Hãy cùng khai sinh niềm tin yêu mới
Chúng mình tung tăng đùa trong nắng sớm
Niềm vui đang tới, anh sẽ có em
Ngày vui đã tới, ta tìm lại ta.
Này em! Nhấp môi vào ly men
Người ơi! Uống cho tàn đêm đen
Mừng ngày hội ngộ.

Anh buông trôi hết
Chỉ còn có em
Tin yêu mãi mãi
Người tìm thấy nhau
Nhân gian mãi mãi
Đất Trời có đôi.

Tá Dzu

Kỷ niệm Lễ Hủy Nhật Cự Phan Bội Châu, 1990

Chung Lòng

Em! Xin hãy là Triệu, Trung trừ bạo
Cho anh làm Hưng-Đạo, Bắc-Bình-Vương
Ngày về giải cứu quê hương
Đôi ta góp sức, súng gươm diệt thù.

***

Non sông thoát kiếp thâm u
Cháu con tiếp nối Hùng-Vương, Hồng-Bàng
Việt Nam văn hiến chi bang
Trai hùng, gái đảm điểm trang non nhà
Không hơn cũng sánh người ta
Trời Đông nức tiếng sơn hà Việt Nam.

Tá Dzu

02/92

Cốt Nhục Tương Tàn

Cả nước... Nghiêm!
Bắc Nam... Quay... Nhìn!
Những đôi mắt tóe lửa
Những tia nhìn sòng sọc
Những ánh mắt căm thù
Chực ăn tươi nuốt sống.

Hàng một... Đều... Bước!
***

Mẹ đang ngon giấc
Tiếng loa nhọn, sắc
Xé nát màng tang
Giật mình hoảng loạn
Ngã nhào chúi nhủi.
Thằng Bắc, con Nam
Chúng đang sắp hàng
Đi đâu? Đi đâu?
Hai đứa cùng cười
Chơi trò uýnh nhau
Bằng súng Quốc Tế
Bằng đạn Tự Do.
***

Mặt mày hớn hờ
Thằng Bắc giương cờ
“Thành Đòng Cách Mạng”
Thọc nát trời Nam.
Con em đâu kém
Gạt ngang cán cờ
“Tiền Đòng Tự Do”
Chỉ thiên phương Bắc.

Trống trận dồn dập
Cả nước... Xung phong!

Toàn dân réo hò
Thịt nát xương tan
Cuồng say đánh nhau
Đầu rơi máu đổ.
***

Thân Mẹ co rúm
Giật giật từng cơn
Trong tiếng thét khan
Khóc không nước mắt
Đôi mắt trợn trừng

Uất nghẹn đắng cay
Thở hắt cuồng quay
Chết không “siêu thoát”!

Tá Dzu

Duy

Cuộc đời đâu chỉ Duy Tâm
Cũng chẳng Duy Vật, hàm hàm giết nhau
Tâm-Sinh-Vật quyện vào nhau
Mới ra lẽ sống dài lâu hồng trần
Không nên “Duy”, dễ lạc lầm
Ông Bà mình đã Ròng Tiên lâu rồi
Cháu con phải nhớ rạch ròi
Âm Dương sánh bước thì đời an vui.

Tá Dzu

Đất Lìa Tổ

Em về rừng khướu xanh kêu
Em đi miếu cổ phong rêu uẩn sầu
Chiều chiều dơi quạ treo cao
Rền rền trong tiếng kinh cầu hoang vu
Em về thấp đuốc mù u
Em đi hấp hối sương mù bóng ai
Quốc kêu khóc ải quan hoài
Đất xưa lìa tổ mệt nhàoì khuyu chân.

Tá Dzu

10/04

Gác Tay Suy Gẫm

Hôm nay Xuân đã đến rồi
Vất tay lên trán ngẫm người nghĩ ta
Tại sao đất nước phong ba?
Trước hết suy gẫm về ta mà buồn
Miền Bắc chấp nhận cúi lườn
Tay sai quốc tế ân cần tiên phuông

Miền Nam “phong kiến” tròn vuông
Không chịu mở mắt bầy truông đợi chờ
Đành làm cái kiếp sống nhờ
Anh em đánh lộn, đôi bờ tai ương
Trong vòng sinh sát nhiều nhưng
Mỹ-Xô-Trung Quốc. Ai thương dân mình?
Con quỳ cúi lạy Tô Tông
Đoái nhìn con cháu, Cha Ông hãy về
Đàn con Nam Bắc nguyện thề
Thương nhau cho trọn nhất bề đệ huynh
Cha Lạc Long xin rộng tình
Mẹ Âu Cơ cũng lượng tình thứ tha
Cho đất nước hết can qua
Nhà nhà rộn rã chan hòa yêu đương
Chúng con kính cẩn thắp hương
Vong linh khuất mặt vấn vương hai miền
Dân Nam dòng giống Rồng Tiên
Dựng xây đất nước một niềm vì nhau
Quên đi quá khứ xót đau
Này anh cộng sản mau mau tìm về
Toàn thể dân tộc đang chờ
Dường như anh vẫn ở hồ tinh queo!
Anh phải biết nước non nghèo
Vì đâu nên nổi? Bạc bèo với nhau!
Không lo sám hối bắt đầu
Vòng tay siết chặt, ôm nhau khóc vui
Khắp nơi mở hội đông vui
Tổ Tiên cũng sẽ khóc cười cùng ta
Anh hãy hứa, ráng giữ nha!
Chớ đừng ngoan cố Mẹ Cha buồn lòng
Hỏi anh có biết khóc chẳng?

Tá Dzu
(Xuân Đình Hợi 2007)

Gió Oì

Gió ơi cho nhắn đôi lời
Nhắn thanh niên Việt góp lời đấu tranh
Vua Hùng dựng nước Văn Lang
Cháu con là phải lo toan, giữ gìn
Sao cho rạng giống Rồng Tiên
Năm châu, bốn bể vang danh Lạc Hồng.

Tá Dzu
08/84

Gởi Chàng Bên Ấy

Đất nước tang thương, hỡi anh tài
Thù nhà, nợ nước gánh hai vai
Ai ơi còn nhớ nhục vong quốc
Xứ người yên phận thẹn đời trai!

Hỡi anh mau hãy tuốt gươm mài
Quê nhà em đợi biết chẳng ai?
Xin anh hãy giữ lòng son sắt
Quyết sẽ trở về thỏa chí trai!

Tá Dzu
04/89

Tâm Sự

Các bạn Dân Chủ đầu yêu
Gửi lời tâm sự ít điều về nhau
Rằng thì thuốc đắng bớt đau
Trường thành gian khó vết đau chóng lành
Chúng tôi ở bên các anh
Cùng với các chị đấu tranh hàng đầu
Anh bánh lái, chị đầu tàu
Xin đừng nghiêng ngả cho tàu lướt nhanh
Hoa Tự Do nở đầy cành
Trái Dân Chủ chín để dành nhân dân
Hải ngoại tiếp lửa ân cần
Dang tay nhau nắm đã gần mục tiêu
Chân tình gửi hết thương yêu
Triệu tim thổn thức nhớ nhiều quê hương
Mong về cây hội cổ hương
Mặt mừng tay bắt rung rung lệ nhòa
Trông ngày ấy, anh chị à
Chúc nhau đứng vững như kiềng ba chân.

Tá Dzu

(Nhân đọc bài “*Tổng Hợp Tin Dữ Cuối Tuần*” của Trần Khải Thanh Thủy và Nam Phong
26/03/07)

Tiếc Thương

(Nhân đọc bài “*Tiếc Thương*” của ký giả Lô Răng, *Bách Việt*, tháng 5 & 6/92,

*thương tiếc anh hùng hạ sĩ binh chủng Dù, người mẫu cho bức tượng Tiếc Thương,
đã hy sinh tại chiến địa Tam Quan, Bồng Sơn.
Thương tặng tác giả bức tượng Tiếc Thương, Nguyễn Thanh Thu và các chiến sĩ QLVNCH)*

Anh ngồi đó, tượng đồng đen bất động
Mắt ngó mông, hun hút cõi thình không
Phía sau lưng đồng đội anh ngã gục
Tiếc thương này, đau xót hồn tử vong.

Anh ngồi đó, mũ sắt lỏng dây quai
Chiến chinh ơi sao vẫn cứ đùa dai
Ba-lô đầy trĩu nặng lòng thương tiếc
Những anh hùng nằm xuống bởi vì ai?

Anh ngồi đó, giày Saut lấm bụi đường
Khẩu Garant hờ hững khói còn vương
Bộ đồ trận hằn in vết máu giặc
Thù phải trả cho trọn niềm tiếc thương.

Anh ngồi đó, khoác linh hồn lính chiến (*)
Tình yêu nguyện trọn cuộc đời dâng hiến
Cho quê hương thanh bình mau trở lại
Xin cúi đầu trước tượng đồng Tiếc Thương.

Tá Dzu
Đêm 01 tháng 06 năm 92
(*) Truyện ngắn “*Tượng*” của Lê Hằng

Tình Chinh Chiến

*(Riêng tặng tất cả các thương binh của hai miền Nam Bắc trong cuộc chiến tương tàn
vừa qua)*

Ngọn gió nô đùa tà áo bay
Trường tan ôm sách vở trên tay
Che nón bài thơ nghiêng e ấp
Nhẹ gót son mềm, anh ngất say.

Nhìn khuất chân trời, em có hay
Anh về gom những vắn thơ hay
Ngày mai qua lối anh sẽ gọi
Một khối ân tình thơm ngát ngây.

Kìa dáng em về. Chận lối: Đây!
Mắt nai ngơ ngác, hỏi: Ô hay?
Tặng cho cô bé bài thơ đó

Một thoáng ngỡ ngàng. Cầm, bước ngay.

Những chiều nhạt nắng nhiều mây bay
Đi nhau trên lối, ấm bàn tay
Nép sát vào anh người em nhỏ
Anh sợ tình tan theo tháng ngày.

Giờ phút êm đềm cũng thoáng bay
Hình như trong mắt mình cay cay
Anh đi trả nợ non sông nhé
Đội chiến chinh tàn, ta sẽ hay.

Có những buổi chiều em đứng đây
Công viên hai đứa lần chia tay
Mình trao nhau nụ hôn vội vã
Em khóc! Cầu Chúa Phật đêm ngày.

Đường cũ hôm nào làn tóc mây
Mùi hương bồ kết đọng trên tay
Chiến chinh ơi hỡi, xin ngưng lại
Cho ước mơ tròn. Tay nắm tay!

Tá Dzu
03/06/92

Về Đi Anh

Về đi anh! Giờ đấu tranh đã điếm
Về đi anh! Góp tay diệt quân thù
Nơi quê nhà, mỗi người một chiến khu
Mỗi cánh tay, một thanh gươm diệt Cộng.

Về đi anh! Vỡ lửa sôi trong máu
Về đi anh! Để xóa hết thương đau
Xua hận thù ra khỏi đất nước
Cho dòng sông Việt chảy mãi không ngơi.

Về đi anh! Đất trời thôi bão tố
Về đi anh! Lấp hầm hố năm xưa
Tháo xích xiềng cho triệu người đau khổ
Cho muôn nhà vui câu hát đoàn viên.

Về đi anh! Cho Mẹ ngưng nước mắt
Về đi anh! Cho Cha hết chờ mong
Em khát khao đợi trông ngày gặp mặt
Cho con mình kêu lớn tiếng: Cha ơi!

Về đi anh! Cho biển thôi dậy sóng
Về đi anh! Cho sông hết máu mặn
Nắng lên rồi bước chân người lữ thứ
Mơ trở về cùng xây đắp tương lai.

Về đi anh! Cho quê hương hạnh phúc
Về đi anh! Cho dân chúng Tự Do
Tay nắm tay kéo cao cờ Dân Chủ
Anh hãy về trong niềm vui chiến thắng.

Tá Dzu
12/89

Việt Nam Hai Gánh Đông Tây

Trời Tây
Chói lòa. Nắng chói
Mặt trời đỉnh đầu
Đứng bóng. Lặng gió
Nhỏ giọt cường toan
Cường toan nhục cảm
Cường toan tiền tài
Cường toan danh vọng
Cường toan thống trị
Xoáy rít mắt trái
Trắng hếu xương phổi.

Đất Đông
Đêm thâu. Đậm đặc
Rằm đêm 30
Đen kịt. Bão tố
Nhỏ giọt cường toan
Cường toan điên đảo
Cường toan khuynh loát
Cường toan lòn bịp
Cường toan bá chủ
Khoan khét mắt phải
Đục ngầu máu đỏ.

Hai mũi khoan nhọn
Xé nát lòng em
Cô gái Việt Nam
Nhấn nhẹn. Chịu đựng
Kiên trì. Tùi nhục.

Hai vai trĩu nặng
Hai bờ Đông Tây
Phom phom em bước
Rong ruổi đường xa
Bốn bề là nhà
Em nhìn không ra
Lỗ lỗ đồng tử
Trắng hếu quá khứ
Đen kịt hiện tại
Sâu hoắm tương lai.

Tá Dzu

Việt Tộc

Thuở trời đất hỗn mang khí chất
Ta vào đời đập đất dưới chân
Tắm thân nhể nhại phong trần
Thái-Son hùng cứ xoay vần tự nhiên.

Kẻ từ đây địa thiên ngăn cách
Ta làm người bờ vách đôi bên
Địa-Nhân-Thiên cũng một niềm
Ba ngôi cùng sánh, cửa thiên mở toang.

Nơi chốn ấy hồng hoang thượng cổ
Giống anh hùng sinh thô ươm mơ
Tên nàng tiên nữ Âu-Cơ
Se duyên kết tóc, đợi chờ Lạc-Long.

Một chiều vàng trắng trong gió mát
Nàng lâm bồn thơm ngát trăm con
Non xanh nước biếc hãy còn
Núi sông tụ khí, vương tròn tương lai.

Chàng âu yếm kẻ vai tiên nữ
Ta giống Rồng, hùng cứ chân mây
Nàng ơi, số kiếp vui đây
Giờ thiêng đã điểm chia tay nghìn trùng!

Niềm vui bỗng run run thổn thức
Thiếp cùng chàng: Chúc Nữ, Ngưu Lang
Năm mươi con sẽ theo nàng
Về non Tiên ấy hát vang núi đồi.

Năm mươi con sẽ xuôi xuống biển

Theo ta về tìm đến phương Nam
Dựng xây đất nước Văn-Lang
Phong cho con trưởng Hùng-Vương trị vì.

Mẹ non Nhân, Cha nước Trí
Giống Tiên Rồng hùng vĩ trời Đông
Thái-Hòa, Nhân-Chủ, Tâm-Linh
Là ba nguyên lý bình minh rạng ngời.

Ta với mình hòa Trời cùng Đất
Rồi con người hợp nhất thiên nhiên
Nhân loại toàn tính vô biên
Không phân giai cấp, chẳng thiên da màu.

Lần bước đến địa đầu Nhân-Chủ
Ta-Đất-Trời. Ai chủ? Ai nô?
Nhân gian xin chớ mơ hồ
Tôn Trời? Thờ Đất? Xây mồ vong thân!

Bình minh chiếu ánh chân-thiện-mỹ
Ta cùng người tri kỷ có đôi
Tiểu ngã hòa đại ngã. Ôi!
Tâm linh ấy mới người thôi lạc đường.

Mười tám giòng Hùng-Vương dựng nước
Cháu con cùng nối bước tiền nhân
Ngày nào đất nước qua phân
Con ơi hãy gọi, phi vân bổ về.

Chiều hôm ấy trăng thè đầu núi
Cha cùng Mẹ trảy hội cổ hương
Tung bừng khúc hát tình thương
Và đây trên bến sông Tương trùng phùng.

*****   *****   *****

Em có biết trong rừng già tư tưởng
Tư tưởng nào trỗi vượt thuyết Rồng-Tiên?
Hợp-tan, biến-hóa, khôn-kiền
Ấy nên Dịch Lý tiên hiền Việt Nam!

Tá Dzu
08/91